

Hristos, Legea și legămintele

Textul de memorat: „Și tocmai de aceea este El Mijlocitorul unui legământ nou, pentru ca, prin moartea Lui pentru răscumpărarea din abaterile făptuite sub legământul dintâi, cei ce au fost chemați să capete veșnica moștenire care le-a fost făgăduită.” (Evrei 9:15)

Hotărârea de a salva omenirea a fost luată de Dumnezeu în veșnicie și ne-a fost descoperită de-a lungul istoriei prin legăminte. Biblia ne vorbește despre „legăminte”, la plural (Romani 9:4; Galateni 4:24; Efeseni 2:12), însă, în realitate, există un singur legământ, cel al harului, în care mântuirea le este oferită, pe baza meritelor lui Isus, celor care revendică prin credință aceste merite. Folosirea pluralului ne arată că Dumnezeu Și-a exprimat intenția de a ne mântui prin repetarea aceluiași legământ în diferite forme, în funcție de timp și de situație, dar legământul este unul singur: legământul veșnic al harului divin mântuitor. În centrul lui se află îndurarea Domnului nostru, pe care Biblia o echivalează uneori cu legământul însuși (Deuteronomul 7:9; 1 Împărați 8:23; Daniel 9:4). Ca parte a acestui legământ, Dumnezeu îi cheamă pe copiii Săi să asculte de Legea Sa, nu *pentru ca* să poată fi mântuiți, ci *pentru că* au fost mântuiți. Legea și harul s-au aflat dintotdeauna în inima legământului Său.

Un proiect pentru inima ta

Pentru meditație și rugăciune

„Nu trebuie să credem că, dacă aceia care ne-au vătămat nu vin să-și mărturisească răul pricinuit, noi suntem îndreptățiți să nu-i **iertăm**. E datoria lor, fără îndoială, să-și umilească inima prin pocăință și mărturisire, dar noi trebuie să avem compătimire față de cei care ne-au rănit și nu trebuie să ținem necaz pe ei și să ne tot gândim la ce ni s-a făcut.” – Ellen G. White, *Cugetări de pe Muntele Fericiților*, p. 113, 114

&

Semnele legământului (Geneza 9:12-17)

Mai simplu, legământul poate fi definit ca un acord stabilit între două părți în baza unor promisiuni făcute fie de una dintre părți, fie de ambele. Există două tipuri mari de acorduri. În primul tip, ambele părți implicate își exprimă consimțământul față de termenii contractului și fac anumite promisiuni, jurăminte, angajamente. Exemple: legământul de căsătorie, contractul de fuziune a două companii, un contract de vânzare-cumpărare. În cazul celui de-al doilea tip, una dintre părți inițiază acordul, precizând angajamentele și obligațiile care nu se negociază, iar cealaltă parte este invitată să intre în acest acord. Exemplu: un contract de școlarizare. În ambele cazuri, fiecare parte are dreptul să se retragă, însă, de regulă, va suporta anumite consecințe (cel care nu își achită împrumutul ipotecar pierde casa, cetățeanul care refuză să achite taxele este dat în judecată).

De regulă, legământul era pecetluit cu cel puțin un simbol. Astăzi, pentru astfel de contracte se face un act care se semnează și pe care se pune o ștampilă. În cazul căsătoriei, cuplul primește un certificat de căsătorie. Actul întocmit, certificatul acesta nu este legământul în sine, ci este (în)semnul intrării într-un anumit legământ, este dovada palpabilă a încheierii unui contract.

1. Care este semnul și care este legământul în fiecare dintre situațiile prezentate în Geneza 9:12-17 și 17:2-12? Care sunt deosebirile dintre aceste două legăminte?

În Geneza 9:9, Dumnezeu făgăduiește să nu mai distrugă lumea noastră printr-un potop. Semnul acestui legământ, curcubeul, trebuia să le amintească tuturor de promisiunea Sa. La fel și în celălalt caz: semnul circumciziei trebuia să-i aducă aminte fiecărui bărbat evreu despre rolul poporului lui Dumnezeu în binecuvântarea popoarelor.

În ce privește deosebirile, primul legământ este încheiat cu întreaga omenire, pe când al doilea este încheiat doar cu poporul Israel. De asemenea, în primul legământ, oamenii nu au nicio obligație; indiferent ce fac ei, Dumnezeu își onorează jurământul. În schimb, în cel de-al doilea caz, poporul Israel are anumite obligații.

Făgăduințele legământului

Legămintele se întemeiază pe niște promisiuni. De altfel, cuvântul „legământ” este sinonim cu „promisiune”, „angajament”. În momentul încheierii unui acord, este de așteptat ca persoana care promite că va face un anumit lucru să aibă capacitatea de a-l aduce la îndeplinire.

În Vechiul Testament sunt amintite unele legămintele încheiate pentru a aplană anumite conflicte locale (Geneza 31:43-54). După cum observăm în cazul lui Iacov și Laban, legământul putea fi încheiat între două comunități sau în interiorul unei comunități. Monumentul ridicat la Mițpa era semnul înțelegerii la care au ajuns cele două familii. Termenii înțelegerii erau valabili atâta timp cât cele două părți erau în viață. Spre deosebire de acest legământ al oamenilor, legămintele stabilite de Yahweh cu Noe și cu Avraam aveau valabilitate veșnică.

2. Ce clarificări găsim în Galateni 3:15-28 cu privire la faptul că legământul încheiat de Dumnezeu cu Avraam nu îl viza numai pe Avraam?

În Biblie, sunt consemnate mai multe legămintele universale valabile, în care Dumnezeu face anumite promisiuni întregii omeniri. La potop, de pildă, văzând modul în care a fost afectat pământul, El făgăduiește să nu mai îngăduie niciodată ca lumea creată să fie devastată de ape. În cazul lui Avraam, El a văzut nevoia oamenilor după neprihănire și a promis să binecuvânteze toate neamurile pământului prin sămânța lui Avraam (Geneza 22:18).

La Sinai, Dumnezeu a făcut un legământ cu poporul evreu, dar și acest legământ este universal valabil. Astfel, se precizează că străinul putea să se alăture poporului ales (vezi, de exemplu, Exodul 12:48,49) și că misiunea israeliților era să fie o lumină în lume (Exodul 19:5,6).

Ai reușit să înțelegi semnificația legământului pe care l-ai încheiat cu Dumnezeu? Ce ți-a promis El? Ce obligații ai tu?

Tablele legământului

De obicei, legământul se baza pe anumite promisiuni, însă, înainte de îndeplinirea lor, trebuiau satisfăcute anumite condiții. Condiția legământului cu Avraam era circumcizia tuturor copiilor de sex bărbătesc născuți în familia lui sau în familiile descendenților lui. În ce privește legământul cu Israel, cerințele au fost scrise de Dumnezeu cu degetul Său pe două table de piatră (Deuteronomul 9:8-11). Aceste cerințe, cunoscute sub denumirea de „Cele Zece Porunci”, constituiau fundamentul legământului veșnic al lui Dumnezeu cu toți oamenii. Tablele de piatră cu Cele Zece Porunci mai sunt numite și „tablele legământului” (vezi Deuteronomul 9:9), deoarece ele detaliază condițiile legământului. Decalogul nu are menirea de a complica viața celor care intră în legământ cu Dumnezeu, ci este expresia dragostei Sale și, ca atare, a fost dat spre binele celor care intră în acest legământ.

3. Ce argumente găsim în Ieremia 31:31-34 și Evrei 10:11-18 cu privire la valabilitatea permanentă a Legii lui Dumnezeu în cadrul noului legământ?

În cadrul vechiului legământ, încheiat la Sinai, israeliții și cei care se alăturau comunității lor făceau dovada credincioșiei lor prin păzirea poruncilor Decalogului. Când cineva încălca o poruncă, avea datoria să aducă un animal ca jertfă pentru a fi iertat de păcat.

Și în cadrul noului legământ, încheiat pe Golgota, copiii lui Dumnezeu au obligația de a păzi Cele Zece Porunci. Diferența este că, atunci când păcătuiește, omul nu mai aduce o jertfă, întrucât Domnul Isus S-a oferit ca jertfă desăvârșită pentru toți oamenii (Evrei 9:11-14). Legământul nou este mai bun decât cel vechi, deoarece acum putem cere, prin credință, împlinirea făgăduințelor de iertare făcute prin jertfa Sa. „Există speranță pentru noi atâta timp cât intrăm în legământul avraamic, legământul harului prin credința în Hristos Isus.” – Ellen G. White, *Comentariul biblic AZȘ*, vol. 6, p. 1077

Ce înseamnă să ai Legea lui Dumnezeu scrisă în inimă? Ce aduce această scriere în inimă față de simpla înțelegere cu mintea a Legii Sale?

Legământul și Evanghelia (Evrei 9:15-22)

Încălcarea legămintelor biblice era pedepsită aspru. Astfel, Yahweh i-a atras atenția lui Avraam că nou-născutul de parte bărbătească care rămânea netăiat împrejur trebuia nimicit (Geneza 17:14). De asemenea, o serie întreagă de blesteme era rostită asupra celor care refuzau să respecte condițiile legământului încheiat la Sinai (Deuteronomul 27:11-26). Pedepsa finală pentru cei care încălcau condițiile legământului

era moartea (Ezechiel 18:4). Consecința aceasta rămâne valabilă și în cazul noului legământ: celor care refuză să păzească Legea lui Dumnezeu le este refuzată intrarea în viața veșnică (Romani 6:23).

4. Cum este prezentată Evanghelia în Evrei 9:15-28?

Aici se arată rolul Domnului Hristos în asigurarea vieții veșnice pentru credincioși. El este „Mijlocitorul unui legământ nou” care, prin moartea Lui, le oferă viața veșnică celor care nu ar merita decât moartea veșnică.

În versetele 16 și 17, unele versiuni ale Bibliei (între care și versiunea Cornilescu) trec de la discuția despre „legământ” la cea despre „testament”, deși în textul original este utilizat același cuvânt ca în versetul 15. Pavel folosește aici prilejul de a prezenta moartea Domnului Isus pentru noi. Privit în acest context, pasajul îi amintește credinciosului că, dacă Hristos nu ar fi murit, ar fi trebuit să moară păcătosul, așa cum prevedea legământul. Datorită morții Domnului Isus, păcătosul poate fi acoperit și curățit cu sângele Său și poate intra în rândurile „celor ce-L așteaptă” (Evrei 9:28).

„Atunci vom ști că neprihănirea noastră este într-adevăr ca o haină murdară și că numai sângele lui Hristos ne poate curăța de întinarea păcatului și ne poate înnoi inimile după asemănarea Sa.” – Ellen G. White, *Calea către Hristos*, p. 29

Dumnezeu Însuși, în persoana lui Isus, a purtat pedeapsa pentru păcatele noastre ca să ne scutească pe noi de ea. Ce ne spune aceasta despre caracterul Său? Ce motive avem să ne încredem cu totul în El?

Beneficiile legământului (Efeseni 2:6)

În unele tipuri de contracte, părțile se pot bucura de beneficii înainte de îndeplinirea obligațiilor prevăzute în contract. Acesta poate fi cazul celui care cumpără o casă: poate locui în ea înainte să achite toată suma. Sau cazul cetățeanului care se bucură de serviciile publice oferite de guvern înainte de a începe să plătească taxe. La fel, cei care intră în legământ cu Dumnezeu pot începe să se bucure de beneficiile legământului înainte de împlinirea condițiilor.

Un exemplu de beneficiu este evitarea durerii și a suferinței care sunt urmarea nerespectării poruncilor lui Dumnezeu. Cine nu știe din proprie experiență câtă suferință aduce călcarea Legii? Însă, de multe ori, consecințele dureroase nu sunt suportate numai de călcătorul Legii, ci și de cei apropiați lui.

5. Ce alte beneficii vin din legământul cu Domnul în care am intrat?

2 Corinteni 4:16-18;

1 Ioan 5:11-13;

Filipeni 1:6;

Ioan 5:24.

Domnul Isus folosește un limbaj foarte categoric atunci când declară că acela care crede în El „a trecut din moarte la viață” (Ioan 5:24). Cel credincios este atât de sigur de mântuire, încât, deși trăiește pe acest pământ, poate afirma că se află „în locurile cerești, în Hristos Isus” (Efeseni 2:6).

Dacă cineva ți-ar pune întrebarea: „Ce înseamnă versetul din Efeseni 2:6 unde se spune că «ne-a pus să ședem împreună în locurile cerești»?”, ce răspuns ai da? Ce argumente ai putea să aduci?

Studiu suplimentar

Pentru aprofundarea subiectului, citește capitolul Legământul harului”, p. 131-137, din *Harul uimitor al lui Dumnezeu* de Ellen G. White.

„«Toate neamurile pământului vor fi binecuvântate în sămânța ta» (Geneza 22:18). Făgăduința aceasta arăta spre Hristos. Așa a înțeles-o Avraam și s-a încrezut în Hristos pentru iertarea păcatelor. Credința aceasta a fost cea care i-a fost socotită ca neprihănire. De asemenea, legământul cu Avraam a păstrat autoritatea Legii lui Dumnezeu. (...)

Legământul avraamic a fost ratificat cu sângele lui Hristos și se numește «al doilea» sau «noul» legământ, fiindcă sângele prin care a fost pecetluit a fost vărsat după sângele primului legământ. (...)

Legământul harului nu este un adevăr nou, fiindcă el a existat în mintea lui Dumnezeu din veșnicie. De aceea este numit „legământul veșnic”. (...)

Există speranță pentru noi atâta timp cât intrăm în legământul avraamic, care este legământul harului prin credința în Hristos Isus.” – Ellen G. White, *The Faith I Live By*, p. 75

Întrebări pentru discuție

1. Ce ne spun Exodul 31:16 și Isaia 54:4-6 despre locul Sabatului în cadrul legământului? Vezi și Ezechiel 20.
2. Se afirmă adeseori că legământul vechi, încheiat cu Avraam, a fost legământul faptelor; dar cel nou este legământul harului. De ce este greșită ideea aceasta? Ce texte biblice dovedesc că este vorba despre un singur legământ al harului? Ce texte arată că mântuirea nu a fost niciodată prin fapte, ci numai prin har?
3. De ce este numit acest legământ „Legământul cel veșnic” (Evrei 13:20, Ezechiel 37:26)?
4. Dumnezeu a promis că nu va mai distruge niciodată lumea prin potop, iar semnul a fost curcubeul. Dacă potopul ar fi fost un eveniment local, ce valoare ar avea această făgăduință a Sa? Cum putem demonstra că negarea potopului global este practic un atac asupra Bibliei?